

Ann. til § 21: Kirke- og Undervisningsministeriet.

ad V. A. Sfr. Instituter med særlige Fonds X.

ad V. B. a. 1—3. Som for 1888—89.

ad V. B. b. 1—3. Som for 1888—89.

ad V. B. b. 4. Den foreslaaede Forhøielse af 30,800 Kr. tænkes fordelt saaledes paa de til følgende Samlingers Forøgelse hidtil normerede Beløb:

Den kongelige Malerisamlings Indkjøbssum	forhøies fra 6,000 Kr. til 20,000 Kr.
Skulptur-samlingens	— — — 3,000 — — 15,000 —
Beløbet til Indkjøb af norske og svenske Kunstværker	
	forhøies fra 3,000 — — 5,000 —
Mønt- og Medaillesamlingens Indkjøbssum	— — 2,200 — — 5,000 —

Angaaende de tre først nævnte Forhøielser har Ministeriet modtaget gjentagne Indstillinger fra det kongelige Kunstakademi, som har henledet Opmærksomheden paa de hidtil givne Bevillingers Utilstrækkelighed og indtrængende anbefalet en betydelig Forhøielse. Ministeriet har ogsaa maattet erkjende, at de Beløb, der nu staa til Disposition, ikke kunne sætte vore Samlinger i Stand til blot nogenlunde at følge med Tiden ved Anskaffelser af vore dygtigste Kunstneres Værker, og at Vidlerne endnu mindre forslaa til at yde den hjemlige Kunst en saadan Opmuntring og Hjælp, som den særlig under de nærværende trykkende Tidsforhold, der indvirke saa uheldigt paa det private Indkjøb af Kunstværker, i høi Grad har Trang til. Efter Kunstakademiets Opfordring har Ministeriet indhentet Oplysninger om de Beløb, der i andre Lande af Staten og større Kommuner anvendes til Understøttelse af Kunsten ved Indkjøb, og man tillader sig i denne Henseende at henvise til den medfølgende Fortegnelse, hvoraf det vil fremgaa, at de Summer, som af det Offentlige anvendes til dette Diemed, gjennemgaaende ere langt høiere i Udlandet end her, ogsaa i Lande, hvis Forhold kunne sammenlignes med vore s. Ex. Norge og Sverrig. Hvad særlig Forhøielsen af Beløbet til Anskaffelse af svenske og norske Kunstværker angaar, har det hidtilværende Beløb under Hensyn til de nu almindelige Priser vist sig utilstrækkeligt til Opnaaelse af Formaålet med Bevillingen.

Med Hensyn til den foreslaaede Forhøielse for Møntsamlingens Bedkommende har Samlingens Direktør i sin Indstilling om Sagen bemærket, at det hidtil disponible Beløb er ganske utilstrækkeligt, naar der hensees til, hvor stort Omraadet for Samlingen er, og hvor høie Priser der maa betales for de Mønter og Medailler, hvis Anskaffelse især er magtpaaliggende. Samlingen skal efter sin Bestemmelse indeholde Mønter, Medailler og Skuepenge fra alle Lande og Tider og har saaledes en meget omfattende Opgave. Paa den anden Side ere Prijerne paa de Mønter og Medailler, som ere de vigtigste i videnskabelig og kunstnerisk Henseende, stegne meget betydeligt, som Følge af det stadig voksende Antal af offentlige og private Samlinger. Vor Møntsamling er en meget værdifuld og i Udlandet vel bekjendt Samling, til hvilken man jævnlig henvender sig med Anmodning om Oplysninger og Aftryk. Men det, som i den savnes, er dog overmaade meget og for en stor Del netop det, som helst maatte have. Naar man gaar udenfor Skandinaviens træffer man for næsten alle Landes Bedkommende paa store Huller i Samlingen, hvilket Direktøren i sin udførlige Skrivelse nærmere har paavist, idet han tillige har bemærket, at der i Særdeleshed savnes saadanne Stykker, som have Betydning i arkæologisk historisk eller kunstnerisk Henseende, og som fortrinsvis bør være repræsenterede i en Statssamling. Den Suplering, som Samlingen trænger til, vil navnlig for de ældre Tidrumms Bedkommende udcræve betydelige Beløb, om det end ingenlunde gaar an at se bort fra de Udgifter, der ogsaa behøves til Supleringen og Fortsættelsen af Samlingen med Hensyn til de sidste Aarhundreder. Direktøren har sluttelig udtalt, at den foreslaaede Forhøielse af Bevillingen til Møntsamlingen vil være nødvendig, for at denne skal kunne hævide sin Plads ved Siden af vore andre arkæologiske og historiske Samlinger og overfor de Samlinger i Udlandet, som de med vore Forhold for Die ikke bør staa tilbage for.

ad V. B. b. 6. Beløbet bliver at forhøie dels med 100 Kr. til Erstatning for den hidtilværende Portofrihed, der vil bortfalde som Følge af Postloven af 5te April 1888, dels med 1,180 Kr. for Forøgelsen af Brændselsforbruget i Anledning af det nye Varmeapparats Opførelse. Efter de Forsøg, der nu i 2 Aar ere anstillede med dette